

DOBRY PASTYŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 14 / ČÍSLO 1 / BŘEZEN 2010

„Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe,
vezmi svůj kříž a následuj mne.“

Mt 16,24b

„Pán můj a Bůh můj“

tak vyznal učedník Tomáš, když se setkal se vzkříšeným (Jan 20,28)

Bratři a sestry,

když apoštol Pavel mluví o bláznovství kříže (1. Kor 1,18), pak tím naznačuje, že pro lidi tenkrát bylo naprosto nepředstavitelné a pohoršlivé věřit, že by se Bůh mohl tak ponížít, aby umřel smrtí nejpoutupnější. Ale kříž je alfou i omegou evangelia. I pro učedníky začal být srozumitelný až ve chvíli vzkříšení. Vzkříšení je východiskem naší víry, ale v určitém smyslu slova cestou k Bohu zůstává kříž, cesta nesnadná. Vzkříšením není kříž potlačen či vymazán. Ale až vzkříšení dokazuje, že právě taková cesta za Ježíšem má smysl, že je cestou k vítězství!

Příběh Kristova evangelia je v Novém zákoně psán způsobem, jakým se ti první svědkové dívají na Ježíšův život jakoby z prázdného hrobu. Proto také nemáme ani žádné ověřitelné důkazy. Jsme však odkázáni pouze na svědectví těch, od nichž nás dělí dvě tisíciletí a jediné, co můžeme a k čemu jsme zváni, je věřit. Věřit v Pána Boha. Věřit, že jediné On má možnosti i tam, kde všechny lidské možnosti jsou již vyčerpány. Jestliže naše křesťanské vyznání víry začíná slovem Věřím v Boha, pak smí končit Věřím v život věčný!

Co víme o Tomášovi? Zasluhou evangelisty Jana víme o Tomášovi alespoň o málo víc než jen to jeho jméno. Z toho, co o něm Jan zapsal, můžeme soudit, že Tomáš byl člověk upřímný, poctivý a aktivní. Když všichni ostatní mlčeli, on nemlčel, když všichni ostatní přikyvovali, on namítal, a když byli všichni pasivní, nerozhodní, Tomáš vybězl k činu. Měl tedy vlastnosti, které jsou zároveň sympatické a zároveň riskantní.

Poprvé se o něm Jan zmiňuje v příběhu o Lazarovi. Pán Ježíš byl tenkrát v ústraní, za Jordánem, kam musel přehnout před rozběsněnými odpůrci. A tady se dozví, že je Lazar nemocen. Na tuto zlou zprávu Ježíš odpoví: - „Vraťme se do Judska!“

Učedníci spínají ruce - vždyť tě tam chtěli ukamenovat, a to tam zase chceš jít? Strhující místo evangelia... A učedníci lamentují, jenom Tomáš promluví jinak: „Půjďme s ním, s Ježíšem, a s ním třeba i zemřeme“. A opravdu s Ježíšem do té judské Betanie k Lazarovi šli. Z této jediné věty z 11. kapitoly Janova evangelia nám svítí na Tomáše první sympatické světlo.

O kousek dál, ve 14. kapitole, bude o Tomášovi zmínka druhá. Pán Ježíš tenkrát vykládal svým učedníkům: „U mého Otce je mnoho příbytků, jdu, abych vám připravil místo. Vy víte, kam jdu a cestu znáte“. - A zase jen Tomáš odpovídá: „Vždyť nevíme, kam jdeš a jak bychom mohli znát tvou cestu?“ Věděli to ostatní, či nevěděli? Bylo jim srozumitelné Ježíšovo slovo, anebo byli toho názoru, že mlčeti je zlato a tvářili se zbožně a chápavě?... Jen Tomáš prozradil svou nevědomost, přiznal se, že nerozumí. Ale právě tím vyjádřil svou upřímnost a skutečný zájem. Pán Ježíš na tuto Tomášovu námitku odpověděl tak pěkně a laskavě, slovem, které i my dobře známe a které je i nám velice vzácné: „Já jsem ta cesta i pravda i život.“

Příběh třetí se odehrává toho velikého prvního dne po sobotě, už před večerem. Učedníci se opět sešli a byli pochopitelně znepokojeni tragickým koncem svého mistra, strachem před židy, ale také nepochopitelnými zprávami, že hrob je prázdný... Dveře domu, kde byli shromážděni, byly zavřeny, a těmito dveřmi vešel Ježíš, aby jim přinesl to, co jim v jejich strachu a zmatku a nejistotě chybělo - aby jim zvěstoval pokoj. Ale Tomáš u toho tenkrát nebyl... A když mu o tomto velikém setkání učedníci vyprávěli, vyslovil Tomáš svou historickou větu: „Dokud neuvidím v jeho rukou rány a dokud si nesáhnou do díry v jeho boku, nevěřím...“

I dnes je tolik lidí, kteří tvrdí, že věří jen tomu, na co si sáhnou. Ale je možné si

sáhnout na lásku a na naději? Je možné je uchopit a mít je? To není možné, to všichni dobře víme. Ale tyto hodnoty přece existují a je jich tolik potřeba. Když se měl Tomáš na výzvu Ježíšovu dotknout ran, neučinil tak. Poznal a pochopil, že to, co mohly zachytit jeho smysly, přece nemohlo být dostatečným důkazem pro jeho víru. Nad všechny hmatatelné důkazy bylo v tuto chvíli dáno Tomášovi pochopit a vyznat: „Pán můj a Bůh můj.“ A to je veliké vyznání, na kterém stojí

víra. Ježíš v tu chvíli přestává být neřešitelnou záhadou. On je Pán nad časem i místem, nad strachem i nepokojem, Pán nad životem i smrtí, a to až do dnešních dnů. Ten, který vzal na sebe úděl člověka, ponížil se až k smrti kříže, ten je Pánem v slávě Boha Otce. Kristus je Pán a Bůh a ještě víc - můj Pán a můj Bůh. Blahoslavený každý, kdo takto může pokorně vyznat s Tomášem. Amen.

(podle Jana Nohavici zkrátil J.M.)

Program na postní a velikonoční bohoslužby v našem kostele **březen - duben 2010**

Ne 28. 3. - 9.45 Květná neděle - bohoslužby

Út 30. 3. - 18.00 postní bohoslužba s hostem - T. Sedlák, CASD

Pá 2. 4. - 17.00 Velký pátek

- bohoslužby s večerí Páně,

zároveň bude uvedena velikonoční hra:

„Apokryf o Pilátovi“

(autor Eva Kejřová,

účinkuje mládež ČCE v Krnově)

Ne 4. 4. - Boží hod velikonoční

- bohoslužby s večerí Páně:

Třemešná v 8.00 hod

Krnov v 9.45 hod

Krasov v 14.00 hod

Volná pracovní místa!!!

Milí bratři a sestry, vy, kteří jste byli na našem výročním členském shromáždění, jste si asi všimli, že jsem se ve své zprávě zmínil o tom, že bych uvítal, kdyby se mohlo více lidí zapojit do práce v našem sborovém společenství. Ap. Pavel ve svém 1. listu do Korintu píše: „**Jsmo spolupracovníci na Božím díle, a vy jste Boží pole, Boží stavba. Já jsem zasadil, Apollo zaléval, ale Bůh dal vzrůst... Kdo sází a kdo zalévá, patří k sobě, ale každý podle vlastní práce obdrží svou odměnu.**“ Jinými slovy, všichni společně tvoříme jeden celek, jednotlivec toho sám moc nezmůže, proto je zapotřebí, aby se na Božím díle zapojilo do práce co nejvíce ochotných a zodpovědných služebníků. Mnozí to už pochopili a pustili se do práce, ale jak říká Písmo: „**Žeň je veliká, ale dělníků málo.**“ Proto nás Pán stále povzbuzuje a pobízí k činnosti. Jestli chceme mít v Krnově zdravý, fungující a živý sbor, nepřeslechni, jestli zrovna tebe Pán nevolá do některé z těchto služeb, které jsem zmínil na členském shromáždění a znovu je zde předkládám, aby ses mohl, nebo mohla, za tyto služby modlit a ptát se, jestli tě do některé z nich Bůh nepovolává:

- noví vedoucí nebo hostitelé sborových skupinek
- někdo, kdo by se ujal setkávání střední generace (třeba i tým lidí nebo jedni manželé)
- také je málo lidí na úklid kostela!
- uvítali bychom další spolupracovníky do redakční rady Dobrého pastýře (kdyby se našel nový šéfredaktor, možná by mohl vycházet i častěji)
- více ochotných lidí pro přípravu pohoštění po bohoslužbách, to přece nemusí ležet jen na starších sboru
- dirigent sborového zpěvu
- hlavní technik přes ozvučení a elektronické systémy (ozvučení, projekce, pravidelná kontrola a seřízení mikrofonů apod.)

- hlavní koordinátor pro dovoz starších a nemohoucích lidí na bohoslužby a biblické hodiny
- doručování tištěných kázání nemocným a dlouhodobě nepohyblivým členům našeho sboru
- Nechtěl bys připravit a naplánovat zajímavý autobusový zájezd pro celý sbor?
- **Nové aktivity?** Vznik evangelického turistického klubu? Cvičení maminek? Seniorklub? Klub ručních prací, kreativní dílna?

Když spojíme své síly, budeme se cítit v našem sboru určitě svobodně, příjemně a dá-li Pán, jistě to přispěje také k povzbuzení a návratu těch, kteří se vytrácejí z našeho středu.

P.S.: I kdyby ses necítil povolán do některé z těchto aktivit, stále existuje možnost se alespoň připojit do některé z již existujících - stát se členem skupinky, pokud jsi mladší, zapoj se do mládeže. Máš chuť pracovat s dětmi? Nabídní své obdarování v nedělní škole nebo klubu Smajlíků. Pojeď s námi na sborovou dovolenou, začni chodit na biblickou hodinu, nabídní se, že občas pojeděš na bohoslužby nebo biblickou s kazatelem do některé z našich stanic, abys povzbudil naše vzdálené bratry a sestry. Můžeš se také začít společně s námi modlit, každý pátek v 18 hod. se scházíme ke společným modlitbám za náš sbor a město, ve kterém žijeme. Každé první pondělí v měsíci se scházíme ke společným modlitbám i s křesťany z jiných církví.

Zaujala tě tato výzva? Oslovila tě některá ze služeb? Chceš být užitečný na Božím díle? Dej mi vědět (nebo třeba někomu ze starších sboru) někdy v neděli po bohoslužbách, nebo mi pošli zprávu na e-mail: rosicky@cmail.cz, zavolej nebo pošli SMS na mobil: 777 954 409.

R. Rosický

Ještě krátce k anketě

Milí bratři a sestry, chtěl bych se ještě několika myšlenkami zastavit nad anketou, která nedávno proběhla v našem sboru. Měli jste v ní možnost se vyjádřit k chodu sboru, průběhu bohoslužeb, kázání a dalším věcem. Staršovstvo anketu zpracovalo a vyhodnotilo, s tím, že výsledky byly přečteny na výročním členském shromáždění v neděli 21. 3. 2010. Celé ankety se zúčastnilo celkem 17 respondentů, což vzhledem k počtu účastníků na bohoslužbách a počtu členů našeho sboru není zrovna mnoho. Nicméně to není ani málo a vašich odpovědí si velice vážíme. Staršovstvo se touto anketou zabývalo na své březnové schůzi a diskuze byla docela živá. Vzhledem k tomu, že mnohé z odpovědí vyzněly docela kriticky, budu se jimi společně se staršovstvem ještě zabývat a rozhodli jsme se, že se k některým praktickým a konstruktivním postřehům a návrhům budeme vracet, společně je promýšlet a hledat řešení.

Děkuji mnohým za modlitební i praktickou podporu naší práce, a také za osobní povzbuzení, které vyvážilo některé ostřejší kritiky. Nicméně i tyto hlasy respektuji a chci se jimi poctivě zabývat. V souvislosti s tím vás prosím o trpělivost a dobrou vůli a jak už jsem zmínil ve své výroční zprávě na členském shromáždění, uvítám také vaši osobní iniciativu ve sborové práci, bez té se žádný sebelepší kazatel neobejde. Takže děkuji za podněty a prosím o vaše přimluvné modlitby a podporu našeho sboru v dalším období, které před nás jistě bude klást stále vyšší nároky. Jak můžete náš sbor podpořit jsem zmínil ve svém článku „Volná pracovní místa“. Ještě jednou vám všem děkuji a myslím na vás ve svých modlitbách. Váš

R. Rosický

Církevní zákl. a mateřská škola předkládá vyúčtování sbírek

Církevní ZŠ a MŠ se v roce 2009 aktivně zapojila do získávání finančních prostředků na řešení dvou projektů, a to na rekonstrukci chodby a prenatální místnosti. Finanční prostředky byly získávány sbírkami na několika kulturních akcích, k nimž patřil večírek školy (21 000 Kč), benefiční koncert v koncertní síni Sv. Ducha (10 037 Kč) a série čtyř adventních koncertů v evangelickém kostele (12 387 Kč), dary od hasičů a občanů obce Zátor (1 418 Kč) a od soukromého dárce na rekonstrukci chodby (2 500 Kč). Celkem se sešlo 47 342 korun.

Vzhledem k tomu, že se celková suma vybraná ve sbírkách blížila odhadovaným nákladům na rekonstrukci speciální víceúčelové „prenatální“ místnosti, která slouží škole už od roku 2003, byla během jarních prázdnin provedena její rekonstrukce. Zároveň došlo k jejímu doplnění potřebným materiálem, to vše za 42 tisíce korun.

Rekonstrukce chodby spojující budovy školy, která je velmi riziková pro zdraví a bezpečnost žáků, a to zejména v zimních měsících, kdy kromě popraskaných skel a křivé dlažby život znepříjemňují také teploty blízké bodu mrazu, je odhadována na 750 tisíc korun.

Vzhledem k tomu, že se zatím podařilo shromáždit jen velmi malou část z celkové potřebné částky, odkládáme v tuto chvíli možnost rekonstrukce chodby za použití pouze vlastních zdrojů a zbývajících 5 342 Kč použijeme smysluplným způsobem v souladu se záměrem sbírky na rekonstrukci chodby.

Jakékoliv dotazy zodpovím prostřednictvím e-mailu: skola@sdk.cz a mobilu: 775 708 337. Foto i video dokumentaci najdete na našem školním webu - www.specialniskolakrnov.cz

Děkuji vám za vaši pomoc a už teď se těším na naši spolupráci na dalších společných projektech!

Sv. Chlápek, ředitel školy

Dvakrát zachráněné dítě

Chtěl bych tímto článkem poděkovat Pánu Bohu za milou a vzácnou návštěvu manželů Thomase a Caroline Graumannových, kteří navštívili naše město a náš sbor ve třetím únorovém týdnu, tj. od 15. do 20. 2. 2010. Vy, kdo jste měli možnost se zúčastnit přednášky br. Graumana v našem kostele 20. února, mi jistě dáte za pravdu, že na to se jen tak nedá zapomenout. Velmi silný životní příběh a osobní svědectví o životě, který byl „dvakrát zachráněn“, jednou díky p. Nicolasi Wintonovi, díky jeho odvážným záchraným vlakům pro židovské děti a po druhé, jak říkal p. Graumann, Ježíšem Kristem pro věčnost, zazněl nejenom u nás v kostele, ale také na mnoha krnovských školách. Byl to opravdu pozhledný týden, kterému předcházela asi půlroční mailová korespondence, nejprve v angličtině a po zkontaktování s překladatelkou také v češtině. Graumannovi bydleli celý týden u nás na faře, kde jsme s nimi prožili mnoho pozhledných rozhovorů. Chtěl bych také moc poděkovat jejich překladatelce Lence Veselé z Brna, která pracuje jako lektorka pro školy pod „ICEJ“ (Mezinárodní křesťanské velvyslanectví v Jeruzalémě). Měl jsem tu čest, že jsem mohl oba manžele i s jejich překladatelkou po celý týden na školách doprovázet a dělat jim řidiče a organizační spojku. Pro představu příkládám rozpis jednotlivých přednášek, tak jak probíhaly během celého týdne.

Program přednášek br. Thomase Graumana:

- 16. 2. - 10.00 hod - II. ZŠ Krnov, 13.45 hod - ZŠ Albrechtice + ZŠ Třemešná
- 17. 2. - 9.00 hod. - SPŠ Krnov (pedagogická škola), 12.45 - Gymnázium Krnov
- 18.2. - 9.00 hod. - SOŠ DCR Krnov (Dopravy a cestovního ruchu)
- 19.2. - 10.00 hod. - ZŠ Žižkova, Krnov, 16.00 hod. - Elim Opava (středisko pro volnočasové aktivity při diakonii Církve bratrské)
- 20.2. - 17.00 hod. - evangelický kostel Krnov - přednáška pro veřejnost

Před samotným přednáškovým turné bylo třeba obejít všechny tyto školy a dohodnout termíny jednotlivých přednášek. Vesměs jsem se setkal s velmi kladnou odezvou, a tímto moc děkuji všem ředitelům, jejich zástupcům a učitelům, kteří nám vyšli vstříc. Velmi obdivuji manžele Graumannovy, kteří ač již v letech (79, 80), absolvovali obětavě celý týden s velikým nadšením. Pan Graumann je velmi pracovitý člověk, jeho pracovní diář je navzdory tomu, že už by si zasloužil odpočinek, neustále plný. Poté, co odjeli z Krnova, okamžitě po malé přestávce pokračovali v přednáškách v Jilemnici a v Mladé Boleslavi. Celkově se na všech krnovských školách zúčastnilo přednášek téměř 500 žáků a studentů, často i se svými profesory a řediteli škol, a kolem 100 posluchačů z řad veřejnosti. Při všech přednáškách se díky spolupráci s mezinárodní organizací Gedeoni podařilo Graumannovým rozdat mezi studenty a veřejnost téměř 400 Nových zákonů, které si chodili mnozí studenti i učitelé podepsat na památku p. Graumannem. O přednášce pro veřejnost v našem kostele informoval velmi přejný článek místního novináře Fidela Kuby v Bruntálském a krnovském deníku z úterý 23. 2. 2010 s názvem: „Dokázal odpustit nacistům, kteří zavraždili jeho rodinu.“ Během přednášek byl promítán velmi kvalitní film s názvem „Síla lidskosti“ o siru Nicolasi Wintonovi, o který měly veliký zájem všechny školy, na kterých jsme jej promítali. Mám velkou radost, že navzdory všem zdravotním problémům p. Graumana (jednou upadl na schodech, jednou si přiskřípl ruku do dveří auta a jednou jsme navštívili krnovskou nemocnici pro nevolnost, zřejmě z přepracování) se podařilo dobré dílo. Mnoho mladých lidí slyšelo evangelium, a také si je mohlo odnést domů, mnozí byli povzbuzeni k ochotě a obětavosti, kterou mohli na vlastní oči vidět a slyšet.

R. Rosický

Graumannovi v akci

Studenti Krnovského gymnásia

Základní škola Žižkova

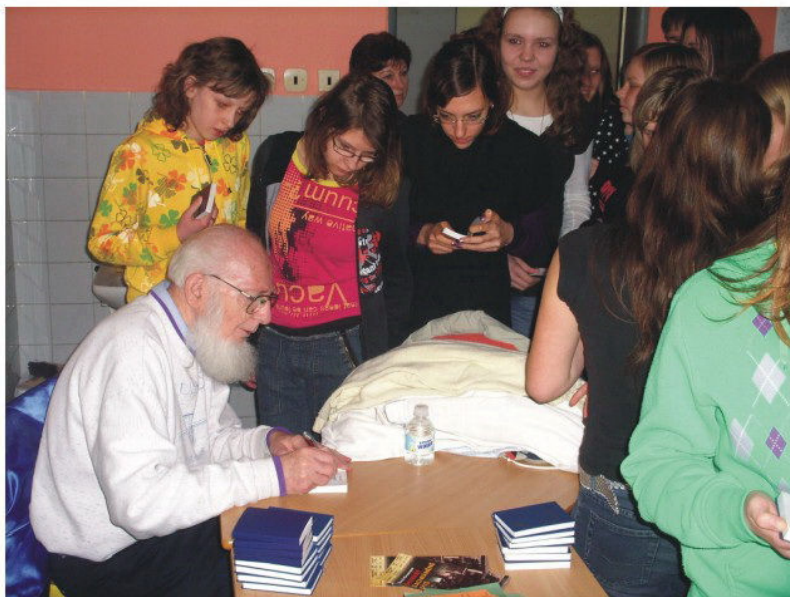
Graumannovi zazpívali i u nás v kostele

Poděkování za dobrou službu

Tento obrázek jsme viděli na všech školách - Thomas Graumann podepisuje studentům Nové zákony, které zdarma věnovali Gedeoni.

Počítání oveček

Ne, nebudu se tu nyní snažit vás uspat, ale naopak - více vás probudit. Mnozí jste byli účastní na výročním sborovém shromáždění, které bylo tentokrát propojeno s bohoslužbou, tak vás asi nepřekvapí, o čem budu psát, neboť jste tak jako já slyšeli všechny ty názory, připomínky a návrhy, které byly vysloveny.

Osobně se na to mohu podívat z velice zvláštního pohledu, neboť v ten den jsem tam byl jako sice již dlouhodobý, ale přesto ještě host, navštěvující sbor. Však právě nyní, když toto čtete, jsem již patrně jeho členem :o). A tak pro mě mohlo být i toto dopoledne, tato situace, dost dobře obrazem, který mě v mém rozhodnutí vstoupit do sboru, mohl ovlivnit. Píši vám to, abyste měli možnost pohlédnout do okamžiků, kdy i na nás samotných hodně záleží, jak se může vyvíjet osud člověka, pro kterého máme být (jako členové sboru především) světlem, které mu svítí na jeho ještě neznámou a obježovanou cestu, na které si nemusí být zcela jist - a že si jist většinou není.

Asi největší debatu v ten den rozproudila právě anketa, která v několika předešlých týdnech tady u nás proběhla. Docela dost na nás všechny zapůsobilo, jak mnohdy kriticky dovedeme cítit naše okolí ve sboru a na shromážděních. I já jsem z těch, kteří si zapomněli vzít anketní lístek a pak to z hlavy vytratil úplně. A nechci se ani skrývat za to, že přece ještě nejsem členem sboru a nemuselo by mě to tedy zajímat. Ti, kdo mě trochu znáte, jistě víte, že se již dávno považuji za člena sboru, jenom jsem vstup do něj cítil „možný“ až po nedávných událostech v mém životě. Myslím ale, že by to výsledek ankety nijak moc neovlivnilo, neboť v tomto případě je spíš na místě brát zřetel spíše na ty případy, které se snaží upozornit na nějaké nedostatky nebo navrhnou jist zlepšení. Můj lístek by totiž byl převážně kladný a možná s něco málo návrhy.

Zdálo by se, že křesťan by měl mít v životě docela jasno, měl by být pokorný,

důvěřovat Bohu, měl by používat v praxi, tedy v životě to, co slyší na kázáních, měl by být spokojen s velice málem a být trpělivý. Taky by měl být laskavý, být příkladem, nebát se oslovit druhého bratra či sestru, když se mu něco nelíbí, neměl by být lhostejný. Proto, a nejen mě, docela (ne)překvapilo, jak dokáží být právě i křesťané, a to včetně mě, mnohdy nespokojení, ale přitom neteční. Samozřejmě, anketa je tu přece od toho, abychom řekli, co se nám nelíbí, no ne? Také líbí - samozřejmě. Jenže, všichni přece máme možnost kdykoli vyslovit svůj názor, říci, a to komukoli, co nás třeba i pravidelně na bohoslužbách trápí, poprosit, jestli by se s tím nedalo něco dělat. Máme to neustále na jazyku, ale zůstává to tam, snad proto, že si navzájem nedůvěřujeme, že nám stejně nikdo nevyjde vstříc, že se s tím stejně nic neudělá. Ale přesto to neuděláme, a tak tiše trpíme a sbíráme v sobě někdy mírnější, někdy ale i větší nespokojenost a zlobu. Mnohdy si ale neuvědomujeme, že třeba požadujeme docela těžce zvládnutelnou věc a že s námi nemusí každý až tak souhlasit, přestože nám se to jeví naprosto samozřejmě a jednoduché. A tak to vše musí odkrýt a zviditelnit právě ona anketa.

Ono počítání, o kterém jsem chtěl napsat, je to, s čím vším tedy v životě počítám nebo ne. Otázka zní, jestli až příliš nepočítám s tím, že bude okolo nás všechno v pořádku, hotovo a připraveno, aniž bych se do onoho dění započítal já sám... Počítám, že bude na bohoslužbě vše připraveno, když tam přijdu, že bude kostel vždy uklizen, jakmile jej navštívím. Počítám s tím, že když je nějaká akce s posezením, že to někdo zařídí a určitě tam bude něco dobrého k snědku :o). Počítám s tím, že v kostele bude samozřejmě teplo, že budou hrát varhany jako obvykle, zpívat skupinka, vyjde sborový časopis. S tím vším tak zcela samozřejmě počítám. Ovšem nějak nám pak nejde dopočítat se výsledku, když začneme počítat a propočítávat onen volný čas, který bychom na tyto věci, protože to vše

musí někdo udělat, mohli obětovat a darovat my sami. Osobně (a asi nejen já) si myslím, že ani kostelní kasička, naplněná k prasknutí, zdaleka nevyváží onen čas, který můžeme druhým věnovat právě ve formě určité služby, i když i finanční pomoc je nezanedbatelná.

Mnohdy by kupodivu stačilo k pochopení, jak těžké je něco udělat, prostě a jednoduše zaujmout, alespoň na zkoušku, místo onoho člověka, který tu nebo onu „funkci“ vykonává, stoupnout si místo něj a... a nic, neboť k tomu málokdy máme odvalu. Mně osobně se třesou kolena, jakmile mám jenom něco málo říct už jen před pár lidmi :o).

A to jsem vám (i sobě) chtěl napsat, povzbudit vás. Nenechajme se tedy zahanbit někým, kdo se s velkou pokorou a s tou troškou sil, co má, někdy doslova došourá do kostela, aby slyšel Boží slovo a viděl se s ostatními, ať je v kostele chladněji či horko, hrají, či nehrají varhany nebo jde-li méně slyšet. Jak už i na sborovém dni zaznělo - co vlastně všechno musíme mít, abychom byli konečně spokojeni a případně se tedy nebáli někoho oslovit a poprosit o nápravu? Někdy se opravdu zdá, jakoby někteří lidé čekali, že se svět přizpůsobí jim, nedokáží počítat s

podmínkami, které mohou kdykoli nastat, nedovedou se přizpůsobit a jsou tedy věčně zaskočení, jako ti pověstní cestáři, kteří jsou překvapeni, že napadl sníh :o). Přece to tak vždy bylo, a také bude, že mnohé věci se dějí zcela nezávisle na našich přáních a požadavcích. Problém není ve světě nebo ve věcech okolo, ale v nás. Každý problém má své řešení, je jen otázka, zda máme vůli se s tím poprat. Viděl jsem z balkonu v kostele i deku přes nohy, každý si může sednout blíž ke kazateli, mohu se na cokoli zeptat. Nezapomínejme, že jsme všichni zcela stejní, samostatní lidé a v této naší „rodině“ se nemusíme bát za nikým druhým zajít a oslovit jej. Buď mohu zůstat dítětem a být neustále nespokojen, neustále očekávat, že se o mě někdo postará, anebo mohu konečně dospět a naučit se o sebe postarat sám a být tak i oporou druhým.

Umíme si spočítat, jak to s námi teda je?

Petr Malík

PS.: Kdybyste někdo chtěl jít do sebe a zkusit si práci s úpravou našeho sborového časopisu, rád vás nechám (pod dohledem :o)) usednout za svým počítačem :o).

Naši konfirmandi

S vděčností Pánu Bohu oznamuji, že v neděli 25. dubna se bude po nějaké době konat v našem kostele konfirmace tří dospívajících mladých mužů - Daniela Zmrzlíka, Patrika Jordanova a Aleše Rosického. Rok a půl jsme se scházeli co 14 dní v pátek u nás na faře ke společnému studiu a připravovali jsme se na tento den.

Chtěl bych poděkovat všem třem mladíkům za jejich vytrvalost, kterou doufám dovrší pečlivou přípravou na závěrečné přezkoušení před staršími sboru v sobotu před konfirmační slavností. Svým křtem v dospělosti budou moci zároveň vyjádřit své odhodlání jít na plno za Ježíšem, a to je jistě velmi dobrá zpráva, ze které můžeme mít všichni radost. Proto nesme tyto mladé bratry na modlitbách a vyprošujme jim Boží blízkost a požehnání pro tento pro ně tak významný den. Přejeme vám velkou odvalu a hlavně vytrvalost na cestě za svým Pánem a Spasitelem.

R. Rosický

Mezinárodní společnost Gedeonů

Milí bratři a sestry, během návštěvy manželů Graumannových jsme měli možnost na školách rozdávat Nové zákony. Umožnila nám to Mezinárodní společnost Gedeonů, která pracuje také v České republice a poskytuje na takovéto příležitosti Nové zákony v ekumenickém překladu zcela zdarma. Bratr Vladimír Pípal z Opavy, který s nimi spolupracuje, mi pro náš časopis poslal tento článek, který možná některé z vás bude inspirovat. Pokud byste někdo chtěl kontakt na tuto organizaci, tak vám ho mohu poskytnout.

MEZINÁRODNÍ SPOLEČNOST GEDEONŮ.

Možná, že někteří křesťané by rádi dělali nějakou službu, která by je uspokojovala a vnitřně naplňovala. Jednou takovou možností je stát se členem Mezinárodní společnosti Gedeonů.

- 1) Mezinárodní společnost Gedeonů je dobrovolným naddenominačním sdružením křesťanů, kteří jsou členy některé evangelické církve nebo společenství.
- 2) Hlavní činností této společnosti je rozdávání Nových zákonů zdarma, a to ve vybraných zařízeních jako například školy, hotely, nemocnice apd.
- 3) Rozdává se ČESKÝ EKUMENICKÝ PŘEKLAD.
- 4) Členem se může stát křesťan starší 18 let.
- 5) Členové se scházejí v kempech, kde se modlí za tuto práci a organizují svou činnost. To je velmi stručný popis této organizace. Na závěr jednu zkušenost. Rozdával jsem Nové zákony na jedné škole. Žákyně, která dostala Nový zákon, ho věnovala své příbuzné. Příbuzná se ozvala, protože se dostala do velmi vážných potíží a prosila mně, jestli bych ji mohl navštívit a vysvětlit některé věci z Nového zákona. Dnes tato žena je věřící již několik roků. Sláva a chvála patří našemu Bohu. Naplňuje se zde to, co čteme u Izajáše. Izajáš 55,11: „Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nevrátí se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal.“

Spravedlnost vyvyšuje
pronárody, kdežto hřích je
národům pro potupu.

Příslaví 14;34

The Gideons International je sdružení křesťanských podnikatelů a odborníků. Členové pocházejí z více než 145 zemí světa a navzájem je spojuje křesťanské společenství a služba. Toto sdružení si určilo za cíl pomáhat při šíření Kristova evangelia všem lidem, aby každý mohl osobně poznat Pána Ježíše Krista jako svého Spasitele. Gedeoni mohli s pomocí mnoha evang. církví rozšířit více než 500 miliónů Bibli a Nových zákonů do hotelů, nemocnic, škol, ústavů i jednotlivcům.

Máme velikou radost, že i vám můžeme předložit toto vydání drahocenného Božího slova a věříme, že vás potěší při každodenním čtení.

R. Rosický

Vše napomáhá k dobrému těm, kteří milují Boha.

Když jsem byl požádán, zda bych napsal něco o tom, jak Pán Bůh vyslyší mé motlidby, nebyl jsem příliš nadšen. A to z toho důvodu, že velice nerad píši. Ale díky této otázce jsem si opět mohl uvědomit, že Pán Bůh každý den vyslyší mé motlidby. Sice to nejsou například zcela jasná uzdravení, ale z našeho pohledu zcela obyčejné věci, které si mnohdy ani neuvědomujeme, jako např. to, že mám práci, jsem zdravý já i má rodina, máme co jíst, kde spát, nemusíme před nikým prchat atd. Ti, kteří tohle nemají, by jistě řekli, že Pán Bůh udělal v jejich životech velikou věc, kdyby jim některou z nich dal.

Právě v době, kdy jsem byl požádán o tento článek, jsem prožil, jak Pán Bůh někdy velice zvláště vyslyší naše motlidby. Ten den jsem jako i jindy prosil Pána, ať mi žehná, vede při všem co budu dělat. Odpoledne přišel Daniel a říkal, že ho asi na gymnázium nevezmou, protože zbývá velice málo míst, o která se budou žáci snažit při přijímacích pohovorech. Rozhodli jsme se, že si podá přihlášku i na jiné gymnázium. Chtěli jsme si ji vytisknout, ale ač jsme se snažili sebevíc, nepodařilo se nám to. Domluvili jsme se tedy s jedním bratrem, že druhý den nám přihlášku vytiskne. Byl jsem z toho rozmrzelý, protože jsem si uvědomil, že druhý den dopoledne strávíme vyřizováním. Tak by si to Daniel ve škole vyřídil a my bychom nikam nemuseli chodit.

Druhý den nám přihlášku bratr vytiskl. Já jsem však pochopil, proč mě Bůh, i když jsem ho prosil o požehnání, nevyslechl ten den.

Druhý den, snad to mohu říci, jsem se sám stal požehnaním pro toho bratra, který v té době prožíval těžké chvíle a potřeboval si s někým promluvit, potěšit, povzbudit. Kdyby nám tiskárna vytiskla přihlášku, my bychom k tomu bratrovi nezašli, a tím pádem bychom se ani nedozvěděli, co prožívá.

Z toho jsem si vzal ponaučení, že Pán Bůh někdy jedná v mém životě zvláště, ale že má můj život ve svých rukou stále.

Z.Z.

Pozvánka na presbyterní konferenci

Poradní sbor pro vzdělávání laiků / POVL / moravskoslezského seniorátu zve mládežníky na okrskovou presbyterní konferenci, která se koná v sobotu 10. dubna od 9.30 ve Vítkově. Sborový dům ve Vítkově je naproti autobusovému nádraží, snadno se doptáte. Tématem konference bude tentokrát evangelizace a misie. Program bude nesen biblickým heslem: „A budete mi svědky“. Přípravuje ho celocírkevní odbor evangelizační.

Program:

9.30 Společné zahájení

10.00 Hlavní program I. - „Já vás posílám jako ovce mezi vlky. Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí, dostanete sílu Ducha svatého a budete mi svědky... až na sám konec země ...“ / členové POEM - Mojmir Blažek, Jan Jelínek, Jaromír Strádal, Mikuláš Zoubek /

12.30 Oběd

13.30 Hlavní program II. - prezentace toho, co jsme si připravili. Shrnutí

15.00 Společný závěr

Hlaste se, prosím, nejpozději do pondělí 5. 4. 2010 Evě Urbanové na xurba@seznam.cz nebo na telefony 739144807 či 776249020.

A co skupinky?

Myslím, že většina lidí ve sboru ví, že se schází skupinky. Ale pro ty, co přece jen neví, hlásím, že to tak je.

Schází se skupinka u s. Kozákové a u s. Kielarové - skupinky starších sester. Dále u Loydů a Švédů - střední generace.

Nabízím vám několik úvah o skupince a její důležitosti v našem životě.

Pro mě osobně je to jedna z cest duchovního růstu. Setkávám se tu s přáteli, kterým věřím, učím se nové písničky, sdílím se tu s radostmi i starostmi. Často se naplňuje ono biblické „jedni druhých břemena neste“. A teď si poslechněte úvahy dalších lidí, co skupinky navštěvují.

Martina Rosická: Pro mě je přínosné společenství, vzájemná důvěra, modlitební podpora a možnost se sdílet. V programech se střídáme a bývají na různá témata.

M. Daňková: Scházíme se u Božího slova, říkáme si svoje názory. Cítíme Boží přítomnost. Věříme si, máme se rády a můžeme se před sebou svěřovat.

H. Kučerová: Pocit sounáležitosti s druhými lidmi, přátelství, klid. Povídáme si o tom, co nás trápí a modlíme se za to. Zpívání při kytáře.

Petr Malík: Skupinka je pro mě důležitá tím, že jsme jako větší rodina. Je to společenství, něco se naučím, sdílíme se spolu jako rodina a s těmito sourozenci se mohu kdykoliv potkat. Nemáš-li přátele - najdi si nějakou skupinku.

Poslední uvádím názor s. Kielarové: Čteme dílo pana Helera, byl prof. na teolog. fakultě. Nejdříve si jeho knížku přečteme a potom o ní spolu mluvíme, a to nás velice obohacuje.

Všimáte si, že názory jsou velmi podobné a ani jsme od sebe neopisovali? Skupinka je společenství vzájemné důvěry, přátelství a lásky jednoho k druhému a

především k našemu Pánu. A tak vás chci touto cestou povzbudit k návštěvě kterékoli skupinky. A kdo ví, třeba se z chvilky stane něco víc. A to vám přeji z celého srdce.

Skupinky kde a kdy?

U s. Novákové (dříve u s. Kozákové):
čtvrtky - 9 hod.,

u s. Špačkové (dříve u Kielarových):
čtvrtky dopoledne,

u rod. Švédovy: pondělí večer - dle domluvy,

u rod. Loydovy: čtvrtky - 17 hod.

Další informace poskytnete náš kazatel R. Rosický.

Vaše Eva Loydová

Biblická hodina v Branticích

Když jsme se vloni na podzim sešli u s. Čeparové v Branticích u příležitosti jejich narozenin, bylo to krásné setkání. Seděli jsme kolem stolu plného dobrot, zpívali jsme, povídali a vzpomínali. Ze vzpomínek manželů Strádalových jsme se dozvěděli, že v minulosti se konaly biblické hodiny i v Branticích. A proč by se nemohly konat zase? Ta myšlenka se nám zalíbila. Začali jsme předkládat tuto prosbu v modlitbách našemu Pánu a prosili o moudrost a požehnání. A stalo se. Od ledna letošního roku se každou první středu v měsíci konají biblické hodiny i v Branticích. Na té první biblické v lednu byla ještě přítomna s. Čeparová st. Po jejím odchodu k Pánu se však konají biblické hodiny dál. Jsme moc vděční celé rodině Čeparových za jejich laskavé přijetí a milou pohostinnost a vyprošujeme u našeho Pána hojně požehnání.

EvaRo.

Jak jsem se stěhoval aneb důvěřujeme Bohu?

Je tomu rok, co jsem se ocitl v situaci, kdy jsem potřeboval najít nové bydlení, a už asi dva roky, co jsem se naučil více Bohu důvěřovat.

Možná znáte ty stavy, kdy jste jako na kolotoči, v jednu chvíli jste v ohromné harmonii s Božím slovem, plní modliteb, plní pokory. Z toho z čista jasná jediný mrak nad hlavou, ze kterého prší jen na vás, na modlitbu si nevzpomenete a po pokoře jakoby se zem slehla, je z vás nespokojený rebel. No ne tak úplně, ale mnohdy to tak asi mnozí prožívají. I u mě tomu tak bylo a stále chodím ve střehu, kdy to na mě zpoza rohu vyskočí. Najednou jako když utne, klid a mír, občas smutno, což vycházelo ze situace, neboť jsem se rozešel s partnerkou.

Už opravdu nevím, co to nastartovalo, možná pár knížek, které jsem tehdy přečetl, jako Síla modlitby nebo Cesta k lásce a další. Jisté však je, že když jsem tenkrát hledal další cestu v životě, a také se za to modlil, začal jsem cítit, kam se mám ubírat. Stalo se pak spousty věcí, řeklo by se náhod, ale náhody to určitě nebyly, najednou jsem však stál v bytě, o kterém jsem hned od počátku věděl, že to je ten, do kterého mám jít. Navíc jsem jasně věděl, jak vše mám zařídit a udělat a že mohu Bohu důvěřovat, že to tak udělat mohu.

Nejzajímavější pro to, co vám tím chci napsat je, že jsem toto stěhování probíral se svým kamarádem, který byl plný pochyb a nějak se mu pořád nezdálo to a tamto. Neuvěřitelné ale bylo, že já jsem to úplně odevzdal Bohu a ze srdce mi zmizela jakákoli obava, prostě jsem věděl, že to tak má být, že je vše připraveno a že mám pouze dělat to, co budu cítit a co se po mně bude chtít, myslím úředně, a tak :o). Během celé této akce jsem měl naprostý klid v tom, že se nevrhám do nějaké „pasti“ a ať jsem počítal jak počítal, vše vycházelo tak, jak jsem to i cítil. Jedno vím však jistě - kdybych to chtěl jen a pouze pro sebe, asi by to takto nedopadlo, neboť z celé této akce mělo užitek dohromady více lidí.

O stěhování jsem ale chtěl psát jen okrajově. Důležitější je, že jsem si na tom

všem (a nejen na tom), uvědomil pár věcí, o kterých jsem četl v knížkách. A je to právě o modlitbě, kterou jsem nyní poznal a poznávám v praxi, a o důvěře v Boha. Pochopil jsem, že se mohu modlit a chtít cokoli, ale stejně dostanu pouze to, co potřebuji a co bude mít nějaký smysl. A tedy to, co nepotřebuji, je v životě nedůležité, není tedy potřeba se za tím honit. Bůh nám nedá vše, protože ví dopředu, že nám to neposlouží k dobrému, a proto to nedostaneme. Dostaneme však mnoho z toho, oč požádáme, když to k něčemu bude. To vše zavrhuje právě důvěra v Boha. Nevěřím-li v to, oč žádám, například, že mě může Bůh uzdravit, že mi dá tu nebo jinou věc, dovednost, pak nic z toho nedostanu. Jak můžeme dostat něco, čemu nevěříme? A důvěřujeme Bohu v tom, že ty věci, které nám nedává, nepotřebujeme? Pokud ne, nejsme připraveni nechat se věst, protože si vše uděláme jednoduše po svém.

Chtěl jsem najít cestu k Bohu, opřít se o Něj, věřit Mu, že cit, který se mi z čista jasná objevuje v srdci, je od Něj. Chtěl jsem pochopit, jak se mohu uzdravit, jak se za to modlit a poznal jsem, že mohu jen a jen důvěřovat. A to je ta cesta, která mě již přes dva roky naplňuje klidem, i když nebe mnohdy zakryje nějaký ten mráček :o).

Petr Malik

Pomoc

Ty Pane zachraňuješ
klesající ke dnu.
A s nasazením svého života
jim v nedohlednu
podáváš kus dřeva
sbitého v kříž.
Jen se ho zachytit!

Dosáhneš ještě hloub?
Dosáhneš ještě níž?

Poděkování (Dárky na Ukrajinu)

Dovolte, abych vám jménem pořádající organizace Pomoc Těšínského Slezska o.s., vyjádřil poděkování za vaši ochotu a připojení se k dárcům, jenž vytvořili nebo financovali dárky pro děti nebo seniory na Ukrajinu.

Mám rovněž velmi milou povinnost vyřídít vám srdečné pozdravy a poděkování od příjemců dárků prostřednictvím pastorů sborů, se kterými při distribuování dárků spolupracujeme. Jedná se o **sborny v Rodnikové Hutě, Mukačevu, Svaljavě, Kobylecké Poljaně a Kosivské Poljaně**. V neposlední řadě vyřizují pozdravy i od vedení **dětského domova ve Svaljavě**. S vaší pomocí se podařilo na konci roku 2009 nashromáždit na sběrných místech celkem **1 751 dárků** pro děti a seniory, **každý v hodnotě přibližně 200 Kč**. Vaše dárky byly rozdávány seniorům ve sborech a dětem ze sociálně slabých rodin, ve sborech, ve školách a v dětských domovech. Darované peníze byly použity pro zhotovení dárků a rovněž na zaplacení 2 nákladních automobilů pro odvoz na Ukrajinu. Nákladní auta byla využita do posledního místečka, neboť společně s dárky byla na Zakarpatskou Ukrajinu odvezena i humanitární pomoc - 500 krabic oděvů a obuvi.

Začátkem letošního roku měli možnost být osobně při rozdávání dárků členové sborů Slezské církve evangelické, a.v. - Lumír Svoboda, Irena Ciešlarová, Daniel a Dagmar Ruszovi. Více informací o této aktivitě, ke které jsme se mohli také malým dílem připojit a kterou zde na Krnovsku organizovali manželé Chlápkovi, najdete na této webové adrese:

<http://www.pomoctesinskehoslezska.cz/zpravy-z-cest/rekapitulace-akce-daroky-pro-deti-a-seniory-na-ukrajine/>

Narozeniny

Milí bratři a sestry,

v tomto čísle Dobrého pastýře si připomínáme jména všech, kteří budou slavit své narozeniny.

Dovolte nám, abychom všem popřáli hodně zdraví a Božího požehnání. Pro radostné povzbuzení do dalších dnů připojujeme slova Žalmu 29;10-11: „**Hospodin trůnil nad potopou, Hospodin bude trůnit jako král na věky. Hospodin dává svému lidu sílu, Hospodin žehná svůj lid pokojem.**“

Kéž si všichni tento příslib Boží síly a pokoje přivlastníme do našich srdcí a kéž je nám všem pomocí nejen ve dnech slavení našeho narození, ale i ve dnech všedních!

Březen:

Andělová Milada	Lichnov
Horák Lubomír	Zátor
Lukáš Patrik	Krnov
Lukáš Rostislav	Krnov
Lukášová Soňa	Krnov
Malík Petr	Krnov
Nálepová Milada	Krnov
Ničmanová Antonie	Krasov
Kornelová (Ničmanová za svob.) Hana	Krnov
Svítil Erik	Krnov
Špačková Vlasta	Krnov (85)
Šrámková Jana	Třemešná
Šrámek Jaroslav	Třemešná (87)
Švédová Jana	Krnov
Velišková Eva	Krnov

Květen

Čepara Nikolaj	Brantice
Chlápková Tereza	Brantice
Kubicová Alena	Krnov
Labaj Vladislav	Heřmanovice
Mičanová Zdeňka	Krnov
Rosická Martina	Krnov
Semera Jiří	Lichnov
Svítilová Hana	Krnov
Strádal Vladimír	Brantice
Šrámková Anna	Třemešná
Šrámek Miroslav	Třemešná
Tyleček Šimon	Krnov

Duben:

Anděl Jaroslav	Lichnov
Butora Jiří	Krnov
Malík Pavel	Krnov
Mičanová Elen	Krnov
Musilová Kamila	Krnov
Nováková Věra	Krnov
Ondruchová Helena	Krnov
Sedláček Rostislav	Krnov
Svítilová Marta	Krnov
Šimek Květoslav	Brantice
Zmrzlíková Jana	Krnov
Zmrzlíková Miriam	Krnov
Zmrzlík Zdeněk	Krnov

Jak jsme stihly autobus (minisvědectví)

Život se skládá z každodenních drobností a občas z větších záležitostí. Těm důležitým věcem věnujeme spoustu času, energie a často i modliteb. Jak moc si ale uvědomujeme Boží přítomnost v malých a zdánlivě bezvýznamných věcech? Předkládáme je Bohu a poděkujeme Mu, když se vydaří? Nezabere to moc času... a výsledek bývá potěšující...

Před pár dny jsme jely s maminkou do Ostravy. Čekala mě tam velice těžká zkouška ve škole a maminka jela jako má drahá opora. Zkoušku jsem sice neudělala, ale snad i díky té podpoře jsem to dobře nesla. Však to byl první pokus a jsou ještě další. I neúspěchy má přece Bůh pod kontrolou, když Mu je předem vydáme. A já jsem věděla, že jsem se měla učit více.

Napadlo nás jet ještě za mou sestrou Alčou do Havířova, která měla těsně před porodem jejich třetího potomka, a tak jí naše rozptýlení přišlo velmi vhod. Návštěva byla moc fajn. Zjistila jsem odjezdy autobusů domů, ale v Ostravě na nádraží ne a ne najít náš spoj. Lítalý jsme tam od nástupiště k nástupišti, ale marně. Přiznám se bez boje, zjistila jsem to špatně a náš spoj jel z úplně jiné strany Ostravy. Byly jsme ověšeny taškami jak vánoční stromečky a nevěděly jsme, co dělat. Další spoj jel až za dvě hodiny, což byla vzdálená představa, se kterou jsme se nehdly smířit. Nakonec jsme se rozhodly jet jedním autobusem, který měl konečnou v Opavě. Tam bychom mohly mít azyl v Tesco a koukat po obchodech, než pojede onen autobus za dvě hodiny. Bylo to asi jediné řešení, i když jsme už byly hodně unavené a nechtělo se nám vláčet s těmi všemi taškami. V tu chvíli jsem si v duchu posteskla a pomyslela na Ježíše. Ano, jsou horší věci, které se mohly stát. Bůh ví, proč jsem to zjistila špatně. Mohla to být má nepozornost, ale mohly jsme se tím vyhnout nějakému nebezpečí. Člověk nikdy neví. Pomodlila jsem se krátce v duchu za naši cestu a náladu... V Opavě jsme vystoupily a ejhle! Jaké to překvapení! Hned za naším autobusem stál jiný, s obří cedulí „KRNOV“. Nevěřily jsme vlastním očím, protože na internetu žádný takový spoj nebyl k zjištění. Rychle jsme do něj nastoupily. Řidič jen nechápavě koukal, jakou velkou radost nám udělalo, že s ním můžeme jet. Nálada se nám zlepšila a děkovaly jsme Bohu, že i tyto „maličkosti“ On vidí a žehná v nich. Nejsou to náhody. Někdy uzdraví z nemoci, někdy zase pošle autobus.

Líbilo by se mi mít mysl a srdce napojené na Ježíše neustále...

Kéž vás Bůh zahrne svou láskou a požehnáním v každé chvíli.

Štěpánka Fojtíková

Sborová dovolená se blíží !

31. 7. - 7. 8. 2010 - vhodné hlavně pro rodiče s dětmi, ale i další zájemce !!!

Chtěli bychom vás opět pozvat, abyste s námi strávili týden na sborové dovolené. Po 4 letech se vracíme na místo, kde jsme kdysi prožili velice pěkný týden, na Slunečnou. **Letošní sborovka bude zcela jistě zajímavá také pro naše potomky, které vezmeme sebou, Zmrzlíkoví a Rosičtí pro vás připravili napínavý a zábavný program, plný legrace a překvapení. Celý týden totiž budeme znovu prožívat skutečný příběh Davida Zeisbergera z počátků budování misijních osad moravskou misii Jednoty bratrské mezi indiánskými kmeny Mohykanů, Irokézů a Delawárů v amerických státech New York a Ohio.** Kde budeme bydlet? Podařilo se nám domluvit pronájem rekreačního střediska „Slunečná“ v Nové Vsi, která leží na cestě mezi Rýmařovem a Malou Morávkou v Jeseníkách. Pokud se podíváte na mapu, je to vzdušnou čarou zhruba na půl cesty mezi Malou Morávkou a Rýmařovem. Máme k dispozici jednak zděnou budovu (150Kč na osobu a noc) a chatky. Děti platí 70% ceny. Děti do tří let bez nároku na postel zdarma. V budově je vybavená kuchyň, jídelna a sociální zařízení. Je zde

také možnost objednat si občerstvení, případně i celodenní stravování, takže bychom nemuseli trávit mnoho času v kuchyni a mohli se místo toho věnovat jiným a věřím, že i příjemnějším, aktivitám. K dispozici je nám pěkná louka, antukové hřiště pro volejbal, tenis či nohejbal, ohniště i kaple. I zdatní turisté si zde přijdou na své. Během celého pobytu se mohou děti i dospělí těšit na řadu aktivit a her, na kterých se chceme společně s rodiči podílet. Značka vedoucí na Mravencovku a dále na hřebeny Jeseníků je za rohem. Krásná jesenícká příroda je všude kolem, a tak pokud vyjde počasí, bude to zkrátka letní pohoda... Tak jestli chcete, pojedte s námi a jestli chcete, vezměte i své známé. Místa je tam opravdu dost, kapacita ubytování je 60 osob.

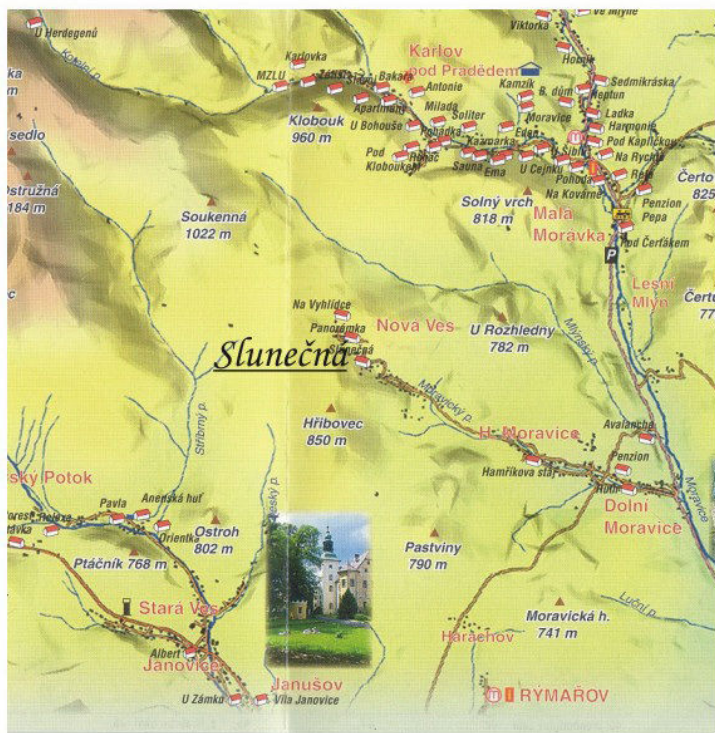

„Ganuserači“ - moravák z kmene Onondago

Zájemci, hlase se už teď u Rosických!

Jak se dostat na Slunečnou? (do Nové Vsi?)

Příjezd od Jeseníku: Jeseník, Bělá pod Pradědem, Karlova Studánka, Malá Morávka, v

Dolní Moravici odbočit doleva na Horní Moravici, **cílová obec je Nová Ves**, kde je rekreační středisko Slunečná, orientační bod je kaple u cesty, za ní odbočit na první odbočce doleva.

Příjezd od

Krnova: Krnov, Bruntál, Václavov, v Malé Štáhlí odbočit za obcí ostře doprava a pak jet na Dolní Moravici, tam odbočit doleva na Horní Moravici, **Novou Ves**, tam najít rekreační středisko Slunečná (u kaple).

Těší se na vás Rosičtí a Zmrzlíkovi

Sborové odpoledne 18. dubna 2010

Buňka - základní prvek růstu církve

Milí bratři a sestry, dovoluji mi, abych vás pozval na další sborové odpoledne, které se uskuteční v neděli 18. dubna ve 14.00 hod v naší sborové místnosti v bývalé škole u kina Mír. V našem sboru nyní působí 4 skupinky. Je zvláštní, že z anket, která proběhla v našem sboru vyplývá, že mnozí vůbec nevědí, že v našem sboru existují. Proto jsme vám v tomto čísle DP jejich malý portrét přiblížili v článku Evy Loydové. Myslím, že právě skupinky jsou jedním z velice důležitých sborotvorných prvků. Na nich se vytváří užší a mnohem otevřenější vztahy, které mohou mnohým lidem pomoci „najít člověka“, přátele, kterým by nebyli lhostejní a nepřipadali by si tak uprostřed sboru osaměli a bez užítku. Protože si myslím, že by bylo dobré, aby v našem sboru vznikly další nové skupinky (hlavně pro mladší a střední generaci), rozhodl jsem se pozvat manžele Pavla a Danku Vopaleckých z Ostravy, kteří se budovávají skupinek, kterým u nich říkají buňky, již dlouhodobě věnují. Jejich vizí je, aby v České republice vznikaly stále nové a nové buňky (skupinky), které by mohly působit misijně na své okolí a časem z nich mohly vzniknout třeba i nové sbory. Zároveň však nepodceňují ani pevné zakotvení těchto skupinek k místnímu sboru. Proto je jejich služba zaměřena také na vyučování o tom, jak by měly skupinky pracovat, aby rostly a množily se jako houby po dešti a působily zdravě misijně na své okolí. Jejich vizí je, aby takovéto skupinky vznikaly i na místech, kde ještě není žádný sbor, anebo jen velmi málo křesťanů. Malý portrét jejich služby si můžete jako pozvánku na zmíněné sborové odpoledne přečíst zde:

R. Rosický

Jak jsme došli k buňkám

Už léta nám leží na srdci povolání pro službu lidem, kteří ještě neznají živého Pána Ježíše. Osobní kontakt a služba nevěřícím lidem je stálou součástí našeho života. Viděli jsme desítky lidí, kteří poznali Pána Ježíše a stali se jeho následovníky...

Když Pán Bůh připravil příležitost, založili jsme s úzkým týmem spolupracovníků nové společenství (Křesťanský sbor Ostrava-Zábřeh, 1993), které rostlo díky tomu, že se noví a noví lidé obraceli k Pánu Ježíši. V roce 1999 asi dvacet lidí odešlo založit další společenství...

Od roku 2004 jsme pak v rámci sboru iniciovali sérii větších akcí v budovách i pod širým nebem (až 2200 účastníků). Některé z nich pokračují dodnes.

To vše s jedinou touhou - aby další lidé mohli poznat Pána Ježíše a aby s ním začali žít. Přáli jsme si iniciovat založení dalších společenství (absolvovali jsme kvůli tomu i několik skvělých kurzů a četli nemálo zajímavých knih), ale opakovaně jsme zjišťovali, že není snadné najít křesťany, kteří jsou oddaní Pánu a mají touhu i odvahu začínat něco nového ve smyslu nových sborů. Je to přece jen náročný úkol, založit nový sbor...

Mnohokrát jsme zjistili, že představa založení nového sboru české křesťany většinou tak nějak „přesahuje“. - Není pro ně inspirací, ale spíš něčím nedosažitelným, o co většinou ani nechtějí usilovat.

Nicméně našli jsme celou řadu lidí, kteří mají zkušenost se založením a vedením menší skupiny; ať už neobrácených lidí, kteří ještě neznají Pána Ježíše nebo i věřících. Tito lidé jsou pro nás inspirací.

Když přišel čas a Boží povolání, abychom předali většinu úloh, které jsme měli ve svém domácím sboru (KSOZ), Pán Bůh pro nás připravil zajímavé setkání (2006). Z našeho pohledu bylo „úplně náhodné“, ale z Božího pohledu bylo „úplně strategické“. Ve Spojených státech jsme se setkali s Curtisem Sergeantem, který byl více než deset let misionářem na Východě, kde pomáhal

zakládat stovky nových malých společenství. Trvalo pár týdnů, než Pán Bůh přeorientoval naše přemýšlení, že malé společenství může plnit všechny funkce místní církve a že zakládat takováto malá společenství může být novým rozměrem pro naše touhy a cíle ve službě Pánu Ježíši i ztraceným lidem. Curtis nám poskytl různé materiály, které nás s celou problematikou více seznámily a inspirovaly nás, abychom zkoušeli další věci. Od dubna 2006 jsme oba (Pavel a Danka) pracovníky KVŽ, organizace, ve které jsme rádi, protože její silnou orientací je evangelizace a učednictví, a která zastřešuje naši službu.

Na jaře 2008 jsme byli svým domácím sborem, který jsme z Boží milosti před lety založili, vysláni jako misionáři do České republiky (Křesťanský sbor Ostrava-Zábřeh). Je to pro nás výsada. Pokud jsme volní, účastníme se shromáždění a příležitostně nebo i pravidelně do určité míry taky sloužíme ve sboru nebo jednotlivcům, ale současně s tím máme svobodu vycházet za misii, jak nás do ní Pán povolává a cestovat či pořádat různá setkání, tréninky, osobní návštěvy nebo prostě rozmlouvat s neobrácenými lidmi...

Jsmo velmi vděční za širší tým modlitebníků, kteří se za nás pravidelně přimlouvají před Božím trůnem. Zájmem celkem pravidelně zásobujeme konkrétními modlitebními náměty ve formě krátkých emailů, které posíláme jednou za 4 až 8 týdnů.

*Pavel
a
Danka*

Katolické Portugalsko

Prakticky hned první neděli, co jsem byl v Aveiry, jsem se vydal na průzkum zdejších kostelů. V 9 ráno jsem vyrazil k jednomu z mnoha kostelů, které byly vyznačeny na mapě. Plán A byl jít do zdejší katedrály. Ke katedrále jsem došel, ale to bylo celé. Dovnitř jsem se nedostal, neboť bylo zavřeno. Nějaká cedule nebo nástěnka s infem před kostelem nebyla, tak jsem se rozhodl pro plán B - jít někam jinam. Došel jsem k dalšímu kostelu - sice opět bez informací přede dveřmi, ale zato s dveřmi otevřenými. Uvnitř bylo pár lidí a plno soch. Podle počtu lidí bych to tipnul na evangelíky, ale podle všech dalších indicií bylo jasné, že bude začínat katolická mše. Při mši jsem samozřejmě nerozuměl ani slovo, zato jsem si při důkladném prohlížení vnitřností a vybavení kostela všiml sochy - ona to nebyla ledajaká socha. Trochu tam u oltáře mezi všemi barokními anděličky bila do očí, protože to byla socha černocho s řetězem na krku.

Celkem dlouho jsem hledal nějaký evangelický spolek. Ten jsem našel náhodou asi někdy v listopadu. Bohoslužby jim začínají na tamní ostatní mše strašně brzo - v 9 ráno. Překonal jsem se a došel jsem dokonce o 5 minut dříve, abych si zabral nějaké to zadní místo. Jak už to tak bývá skoro i v ČR - pět minut před začátkem jsem byl první, kdo dorazil. Postupně docházeli povětšinou starší lidé (celkem takových 25 kusů) a ženy si začaly přikrývat hlavu bílým krajkovým šátkem. To musí být hodně tradiční sbor - pomyslel jsem si. To jsem si přestal myslet, když na scénu přišel kazatel a velmi hlasitě (ne kvůli nedoslýchavosti posluchačů) mluvil - nebo spíš křičel mávající přitom Bibli a pochodoval na malém pódiu sem a tam (předpokládám, že nervózní nebyl). Na kázání si ke mně přisednul jeden (vlastně jediný) mladý muž a celkem květnatou angličtinou mi tlumočil. Bylo to vlastně klasické evangelizační kázání (doufám, že ne kvůli mě).

Od té doby - když někam - tak ke katolíkům. Bohužel ze záhadného důvodu jim mše začínají pokaždé v jiný čas. Kostelů je ale v centru asi 4 nebo 5, tak není problém chodit od jednoho k druhému a trefit se aspoň v jednom kostele do začátku mše. V Portugalsku se ke katolickému vyznání hlásí 93% a tento údaj dost potvrzuje účast při mších. Například v adventní době je docela problém se dovnitř kostelů vměstnat aspoň na stojáka.

Začátkem ledna jsem dostal pozvání do sboru Maranatha od Moniky Štrajtové - Češky, která dlouho žila v Ostravě a nyní už nějaký čas učí flétnu na univerzitě v Aveiru. Sbor je to nevelký, protestantský a na písničkách nešetří. Až tedy po půl roce chodím někam, kde mám kázání tlumočené a můžu si z bohoslužeb něco odnést.

Jirka

Velikonoce v otázkách a odpovědích

Proč se Velikonoce slaví při prvním jarním úplňku?

Slavení Velikonoc se odvozuje z židovské tradice. Ta byla spojena se dvěma svátky, které souvisejí s obnovou přírody. Prvním z nich byl svátek pastevecký - na jaře se rodí nová zvířata. Druhým byl svátek zemědělský, který je spojen s nekvašenými chleby a pálením prvního snopu úrody. Pro pastevece i zemědělce byl první jarní úplňk začátkem nového roku, a tedy i nového života.

Židé pak před cca 3500 lety dali svátku jara nový význam svátkem Paschy: oslavou vyvedení židovského národa z egyptského otroctví.

Současný význam pak Velikonoce dostaly Kristovou smrtí a zmrtvýchvstáním přede dvěma tisíci lety: láska a život jsou silnější než smrt. Hrob není konečnou stanicí života. Pouta, která brání našemu životu, se rozvazují. Skrze vzkříšení objevujeme nový život.

Proč jsou Velikonoce nejvýznamnějším křesťanským svátkem?

Protože je to svátek toho největšího tajemství křesťanského života - tajemství Boží lásky, která se projevuje v tom, že Ježíš Kristus jako Boží Syn pro nás dává svůj život a tento život mu je vrácen ve zcela nové podobě a v úplně jiné dimenzi. Z toho pro nás plyne jistota, že Bůh má každou lidskou situaci v ruce a pokud je člověk ochoten mu ji nabídnout, Bůh ji může proměnit.

Proč se někteří lidé na Velikonoce netěší tak jako na Vánoce?

Vánoce - na rozdíl od Velikonoc - jsou dnes spojeny s rodinnou tradicí pohody, obdarování, lidské štědrosti, dělení se s druhými lidmi. Je v nich podstatně zdůrazněná rovina horizontální (mezilidská).

Velikonoce nás však mnohem víc soustřeďují na to, co Bůh dělá pro člověka - mají vertikální rozměr. A to je pro člověka mnohdy méně „uchopitelné“, a tudíž náročnější, protože to od něj mnohem víc žádá.

Velikonoce jsou ale ze své podstaty svátky neuvěřitelné radosti a volného vydechnutí.

Může příběh Velikonoc něčím oslovovat i dnešního člověka?

Všechny ty události mají hlubokou lidskou dimenzi. Týká se to každého z nás. S každou postavou se člověk může identifikovat - v každé té postavě může člověk nalézt sám sebe.

Jan je samozřejmě výrazem naší touhy po Ježíšově blízkosti i Ježíšova příklonu k člověku;

Jidáš je kusem nás, když zrazujeme druhé, když zrazujeme Boha, když zrazujeme sebe;

Petr je ten, který nahlíží svoji slabost, který je schopen této slabosti v dané chvíli nejenom litovat, ale uvědomit si její důsledky, a který najednou vidí své jednání a život v úplně novém světle.

Tak bychom mohli pokračovat, protože tyto situace se v našem životě opakují. Můžeme jít s Ježíšem Křížovou cestou, vždyť každý z nás má za sebou nějaký příběh utrpení způsobeného druhými lidmi, nesmyslností, ztrátou naděje, toho strašného smutku, že nevidí Boha. Když Ježíš volá na kříži „Bože můj, proč jsi mě opustil?“, je to výraz toho, co každý z nás přece zná, když se potácí, když není schopen svoji situaci zvládnout a když má pocit, že ho Bůh opustil.

zpracováno podle rozhovoru Kateřiny Regendové s PhDr. Mirei Ryškovou, ThD.

v Katolickém týdeníku 15/2006. Redakčně a obsahově upraveno.

Co má římské Koloseum společného s Velikonocemi?

Tato stavba byla slavnostně otevřena za císaře Tita v roce 80 stodenními hrami. Při nich bylo zabito 5000 šelem a 1000 gladiátorů. Během třech staletí zde pak zahynulo mučednickou smrtí mnoho křesťanů. V Koloseu přišel o život také poustevník Telemachos - poslední oběť pohanských her za vlády císaře Honorio. Skočil do arény mezi gladiátory a se vztaženými rukama zvolal směrem k císaři: „Ustaň v tom vraždění!“ Gladiátoři se na něho vrhli a zabili ho.

Císař po této scéně zakázal další hry. Římané starověku a středověku pak přesto měli k tomuto místu vztah velmi nepietní. Používali Kolosea jako lomu pro materiál na stavbu paláců a kostelů a z mramorového zdobení pálili vápno. Až papež Pius V. (1566-1572) prohlásil Koloseum za místo, „jehož povrch je prosáknut krví mučedníků“. V poslední době se v římském Koloseu vždy v pátek v postní době koná pobožnost křížové cesty, jejímž závěrem je Via crucis, vedená papežem na Velký pátek.

převzato z internetu

On však byl proboden pro naše hříchy,
rozdrčen pro naše viny,
tížily ho tresty pro naši spásu,
jeho rány nás uzdravily.
Všichni jsme bloudili jak ovce,
každý šel svou vlastní cestou.
Hospodin na něho uvalil vinu nás všech:
byl týrán, ale podrobil se a neotevřel svá
ústa jako beránek vedený na porážku; jak
ovce, která mlčí před střihači, neotevřel
svá ústa.

Kudy Komenský nechodil

12.-14. března se konala další každoroční mládežnická akce, a to u nás v Krnově. Organizoval ji SOM a do příprav se pustila i naše mládež. Měli jsme možnost se setkat s ostatními mládežníky a přáteli z jiných sborů našeho seniorátu a myslím si, že se akce povedla. Začalo to v pátek společnou večeří a pak programem, který se nesl celým pobytům, na téma: Život v období temna.

V pátek byl připraven utajovaný výlet na Cvilín, kde měli mládežníci za úkol „pašovat“ knihy a přitom mohli být chyceni. Na kopci se hrály i další hry. V pozdějších hodinách se v budově u kina Mír (kde jsme trávili skoro celý čas a kde se také spalo) rozebíralo období totality. Místnost byla krásně vyzdobena dobovými věcmi, vlajkami, praporky a hesly. V sobotu dopoledne byly připraveny dílny. Každý si mohl vybrat, a to ze sportovní dílny, rukodělné (kde se vyráběly krnovské pohlednice), skupinových her (oddychové i náročnější) a zpěv s Tensingem. Před obědem jsme nacvičovali písně na bohoslužby. Před odpoledním programem jsme měli možnost navštívit Synagogu, kam se nás pár šlo podívat. V 16 hodin jsme měli hosty, a to bývalé obyvatele Krnova, kteří nám vyprávěli o životě za totalitního režimu. Navštívili nás bratr Jan David, který měl v neděli bohoslužbu a bratr Miloš Vyleťal. Večer následoval vybraný film Kousek nebe, a také čajovna se stolními hrami ve vedlejší místnosti. V neděli jsme se celá mládež aktivně podílela na bohoslužbách a po obědě se odebrali všichni do svých domovů. Děkuji všem organizátorům a hlavně Pánu Bohu za to, že byl s námi a všechno klapalo, jak mělo. :)

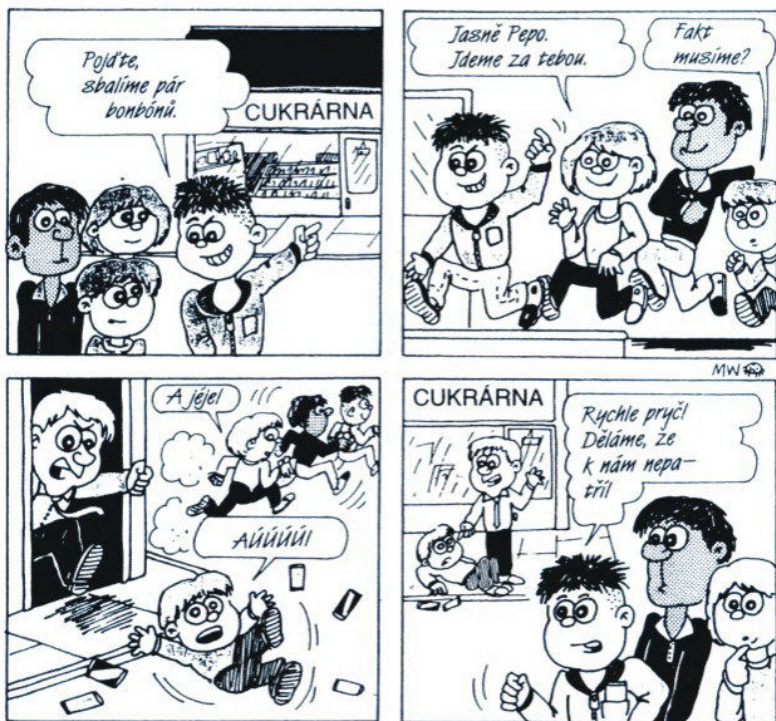
Ludmila Lukášová

Milé děti,

co uděláte, když se musíte rozhodnout v těžké věci?

Ve velikonočním biblickém příběhu čteme také o muži Pilátovi. Pilát se rozhodl, že si veřejně přede všemi lidmi umyje ruce. Nemyl si ruce proto, že by byly špinavé, ale proto, že udělal něco ošklivého – dopustil smrt Ježíše. Pilát byl římský místodržící a Ježíš mu byl předán. Měl rozhodnout, jestli bude Ježíš ukřižován. Věděl, že je nevinný, ale bál se, že jestli ho neodsoudí k smrti, na jeho hlavu padne odpovědnost za veliké vzbouření lidu. Nakonec slabošsky souhlasil s požadavkem davu, aby byl Pán Ježíš ukřižován. Pak si nechal přinést vodu v nádobě a přede všemi lidmi si umyl ruce, aby jim ukázal, že za Ježíšovu smrt nepřijímá zodpovědnost. Celé záležitosti se zbavil umytím rukou.

Zamysli se nad situací, kdy je snadné se připojit k ostatním, např: tleskat v divadle, skandovat při sportovním utkání. Někdy se stane, že se člověk přidá k druhým v méně příjemných situacích, např: posmívání spolužákoví, krádež v obchodě. Vzpomeň si, kdy pro tebe bylo těžké stát za tím, čemu věříš.

Pepa a jeho parta předstírali, že nemají nic společného s kradením bombónů v cukrárně, a také s jejich kamarádem, kterého prodavač chytil při krádeži. Pilát také předstíral, že nemá nic společného s ukřižováním Ježíše.

Českokobratrská církev evangelická v Krnově

<u>Kazatel sboru:</u>	jáhen Radovan Rosický
<u>Adresa:</u>	Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, telefon: 552 302 109 1845328379 / 0800
<u>Číslo účtu sboru:</u>	
<u>Úřední hodiny:</u>	čtvrtek 10 - 12 hod, 16 - 18 hod.
<u>www stránky:</u>	http://krnov.evangelnet.cz
<u>Na požádání:</u>	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování Svaté večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Neděle	9.45 h.	bohoslužby
Úterý	18.00 h.	biblická hodina v kostele
(v zimním období dle dohody v kostele nebo v klubovně Tensingu v ZŠ naproti kina Mír)		
Čtvrtek		skupinky v jednotlivých rodinách dle domluvy
Pátek	15.30 h.	dětský křesťanský klub Smajlíci ☺
		- (v ZŠ naproti kina Mír) - každý 2. a 4. pátek v měsíci
	18.00 h.	modlitební chvíle v kostele
Sobota	18.00 h.	setkání mládeže (v ZŠ naproti kina Mír)

Každé 1. pondělí v měsíci ekumenické modlitební setkání - v různých církvích dle domluvy.

Pravidelná shromáždění v Krasově:

1. a 3. úterý v měsíci 13.00 hod. biblická hodina

Shromáždění se konají u sestry Ničmanové, v domě pečovatelské služby.

Pravidelná shromáždění v Třemešné:

2. neděle v měsíci 8.00 hod. bohoslužby (v katolickém kostele)

4. středa v měsíci 17.00 hod. biblická hodina na katolické faře

Pravidelná shromáždění v Branticích:

1. středa v měsíci 17.00 hod. biblická hodina u Čeparových
Brantice č.p. 93

Redakční rada: Bedřich Marek, Radovan Rosický, Eva Roztomilá, Eva Loydová,
Hanka Kučerová, technický redaktor - Petr Malík

Příspěvky můžete předávat redakční radě, nechat je na faře, nebo, což je pro nás nejlepší,
posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz